

Ίστορικά - Έθνικά

■ Έθνικὸ πένθος: 20ῆ Ἰουλίου 1974

Κύπρος:

46 χρόνια ἀπὸ τὴν εἰσβολή, τὴν προδοσία καὶ τὸν ἡρωϊσμό*

Ἀκριβῶς στις 5:30. Τὴν ὥρα, πὺλ χαράζει ἡ καινούργια μέρα, μὲ τὸν ἥλιο νὰ ἀχνοφαίνεται στὸν ὀρίζοντα, τὸ ἴδιο ἀπόκοσμο οὐρλιαχτὸ τῶν σειρήνων θυμίζει τὶ συμβαίνει 44 χρόνια πρὶν στὴν Κύπρο.

Ἡ 20ῆ Ἰουλίου 1974 δὲν θὰ εἶναι ποτὲ μιὰ μέρα ὅπως οἱ ἄλλες. **Εἶναι** ἡ μέρα πὺλ ἡ ἱστορία τοῦ νησιοῦ ἄλλαξε. **Ἡ** μέρα πὺλ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα πάτησαν, σχεδὸν ἀνεμπόδιστα, τὸ πόδι τους στὶς ἀκτὲς τῆς Κερύνειας, διακόπτοντας βίαια μιὰ ἱστορικὴ πορεία χιλιάδων χρόνων, συνδεδεμένη μὲ τὸν ἑλληνισμό. **Ἡ** Κερύνεια «βαφτίστηκε» Girne καὶ οἱ λιγοστοὶ Ἕλληνες πὺλ περιπλανιοῦνται στὰ σοκάκια τῆς εἶναι ἐπισκέπτες στὸν τόπο τους.

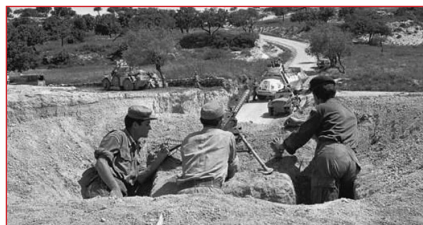
Τρισάγια καὶ μνημόσυνα, στὴν ἐλεύθερη πλευρὰ τῆς Κύπρου, μὲ τὰ μάτια στραμμένα στὸ ὑπόλοιπο νησί, πέρα ἀπὸ τὰ συρματοπλέγματα. **Σ**ὲ αὐτὸ τὸ ὑπόλοιπο νησί, στὰ κατεχόμενα, πὺλ πραγματοποιιοῦνται παρελάσεις καὶ ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν ἀθλιότητα πὺλ βαφτίστηκε «ἄθλος». **Τ**ουρκικὰ ἀεροσκάφη ἐπιδείξεων, φρεγάτες καὶ

ὑποβρύχια τοῦ ναυτικοῦ τοῦ εἰσβολέα, δὲν ἀφήνουν νὰ δημιουργηθεῖ καμία ψευδαίσθηση. **Ὁ** πόλεμος δὲν ἔχει τελειώσει. **Ἡ** ἀπειλὴ εἶναι ὑπαρκτὴ καὶ ὁ χρόνος συμμαχεῖ μὲ αὐτοὺς πὺλ σκότωσαν, βίασαν καὶ γκρέμισαν.

Τὸ «ἄν»... πού πληγώνει

Ἡ τουρκικὴ εισβολὴ τὰ ξημερώματα τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1974, θὰ μπορούσε νὰ ἀποτραπεῖ τις πρώτες ὥρες, ἂν δὲν εἶχε προηγηθεῖ στις 15 Ἰουλίου 1974, τὸ πραξικόπημα κατὰ τοῦ Μακαρίου, καὶ ἡ συγκέντρωση τῶν ἐπίλεκτων μονάδων τῆς Κυπριακῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς στὴν Λευκωσία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὸν γραφικὸ καὶ ἐπικίνδυνο Νίκο Σαμψών, τὸν ὁποῖο ἐπέλεξε ἡ χούντα τοῦ Ἰωαννίδη ὡς τὸν ἐκλεκτό της, γιὰ νὰ τοῦ ἀπονεύσει ἡ ἱστορία τὸν τίτλο τοῦ «ὀκταήμερου Προέδρου».

Εἶναι χαρακτηριστικὸ αὐτὸ πού ἔγραψε στὰ ἀπομνημονεύματά του ὁ Τούρκος στρατηγὸς Μπεντρεντίν Ντεμιρέλ, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ διοικητὴς 39ης Μεραρχίας Πεζικοῦ, ἡ ὁποία μετεῖχε στοῦ πρώτου κύμα τῆς ἀπόβασης στις ἀκτὲς τῆς Κερύνειας: «**Ἄναρωτιέμαι** σήμερα ἂν τότε ἐκείνη ἡ ἀκτὴ εἶχε ἐμπόδια ἢ ἦταν ναρκοθετημένη! **Τί** θὰ κάναμε; **Ποιά** ἄλλη ἀκτὴ θὰ ἐπιλέγαμε καὶ θὰ ἐρευνούσαμε; **Ἦταν** ποτὲ δυνατὸν ἀφοῦ ἡ ἐπιχείρηση στὴν Κύπρο θὰ ἀρχίζε τὸ πρωῖ τῆς 20ῆς Ἰουλίου, νὰ ψάχναμε ἄλλη ἀκτὴ καὶ νὰ τὴν ἐρευνούσαμε κίολας;

Καὶ ὅμως ἡ προδοσία δὲν ἔθεσε στοὺς Τούρκους οὔτε κἂν αὐτὸ τὸ ἐμπόδιο. **Μιὰ** τουφεκιά τὴν ὥρα πού πατοῦσαν τὸ πόδι τους στὴν ἀκτὴ.

Μπορούσαμε καὶ δὲν τὸ κάναμε

Εἶναι προφανές ὅτι ἀπὸ τὴν μία οἱ Τούρκοι δὲν εἶχαν προβεῖ σὲ ἐπαρκῆ προπαρασκευὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη οἱ ἑλληνικὲς δυνάμεις, ἂν καὶ ἀνέμεναν μιὰ τουρκικὴ κίνηση δὲν εἶχαν προετοιμάσει τὴν ἄμυνα.

Στὴν περιοχὴ πού οἱ Τούρκοι ἔκαναν τὴν ἀπόβαση, ὑπῆρχαν δύο κυπριακὰ τάγματα πεζικοῦ. **Κανένα** ἀπὸ τὰ δύο δὲν κινητοποιήθηκε γιὰ νὰ ἀντισταθεῖ στὴν ἀπόβαση (ἀποβίβαση) τῶν Τούρκων. **Τὸ** 281 Τάγμα Πεζικοῦ εἶχε σταλεῖ νὰ κυνηγήσει τὸν Μακάριο πού εἶχε διαφύγει ἀπὸ τὴν ἐπίθεση

τῶν πραξικοπηματιῶν στὸ Προεδρικό Μέγαρο καὶ τὸ ἄλλο εἶχε λάβει ὁδηγίες νὰ μὴν κάνει ἀπολύτως τίποτα.

Παρά τὸ ὅτι ὑπῆρχε πλήρης ἀποδιοργάνωση, τὸ 251 Τάγμα Πεζικοῦ ὑπὸ τὸν Καλαματιανὸ Ἀντισυνταγματάρχη Π. Κουρουπή, ποῦ ἀκόμα εἶναι ἀγνοούμενος, ἄρχισε νὰ χτυπάει τὰ τουρκικὰ στρατεύματα μὲ ὅτι ὄπλισμό διέθετε. **Μάχη** ποῦ καθήλωσε τοὺς Τούρκους γιὰ 2,5 μέρες. **Τὴν** ἴδια ὥρα, χωρὶς ἐντολὲς ἀπὸ τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο, ἀπὸ τὰ ὑψώματα τοῦ Πενταδακτύλου ἄρχισαν καὶ οἱ βολὲς πυροβολικοῦ μὲ προσωπικὴ πρωτοβουλία τοῦ τότε Ὑπολοχαγοῦ Ἀντωνακόπουλου (ἀργότερα Ἀρχηγὸς ΓΕΣ καὶ ΓΕΕΘΑ). **Εἶναι** ἀξιοσημείωτο ὅτι στὴ περιοχὴ βρισκόντουσαν καὶ κάποιες ἄλλες ἑλληνοκυπριακὲς δυνάμεις, οἱ ὁποῖες δὲν ἀντέδρασαν γιὰτὶ δὲν εἶχαν ἐντολὲς ἀπὸ τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο!

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Π. Κουρουπῆς.

Εἰσβολεὶς γιὰ κλάματα

Παρά, τὴν σχεδὸν ἀνύπαρκτη ἑλληνικὴ ἀντίσταση, οἱ Τούρκοι καθυστέρησαν γιὰ ὥρες νὰ δημιουργήσουν προγεφύρωμα καὶ νὰ προχωρήσουν στὴ κατάληψη τῆς Κερύνειας ποῦ βρισκόταν μόλις 8 χιλιόμετρα μακριὰ ἀπὸ τὴν ἀκτὴ Πέντε Μίλι, στὴν ὁποία ἔγινε ἡ ἀπόβαση. **Ἄν** ὑπῆρχε στοιχειώδης ἀντίσταση, εἶναι σίγουρο ὅτι οἱ ἀπώλειές τους θὰ ἦταν τεράστιες καὶ ἐνδεχομένως τὸ ἐγχείρημα νὰ ἔπαιρνε ἄλλη τροπὴ. **Εἶναι** σημαντικό τὸ γεγονός, ὅτι τὸ πρῶτο βράδυ τῆς 20ῆς Ἰουλίου, οἱ τουρκικὲς ἀποβατικὲς δυνάμεις βρισκόντουσαν καθηλωμένες σὲ μιὰ ἀκτῖνα 400 μέτρων στὶς ἀκτὲς καὶ δὲν ὑπῆρξε καμία ἑλληνικὴ ἀντεπίθεση. **Ἀντιθέτως,** οἱ ἑλληνικὲς δυνάμεις χτυποῦσαν ἄλλους στόχους καὶ κατὰ τὶς μετακινήσεις τους ἀντιμετώπιζαν τὴν τουρκικὴ ἀεροπορία, ἡ ὁποία κυριαρχοῦσε πάνω ἀπὸ τὴν Κύπρο χωρὶς καμία ἑλληνικὴ παρουσία. **Ἀκόμα** καὶ τὰ δύο ὑποβρύχια ποῦ εἶχε στείλει τὸ ἑλληνικὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Ναυτικοῦ διατάχθηκαν νὰ ἀλλάξουν πορεία καὶ ἀντὶ νὰ χτυπήσουν τὸν τουρκικὸ στόλο ἐπέστρεψαν στὴν Ἑλλάδα. **Ἡ** ἑλληνικὴ ἀεροπορία, ἡ ὁποία εἶχε προμηθευτεῖ προσφάτως ἀεροσκά-

φη Phantoms, δὲν ἔδωσε ἀδεια ἀπογειώ-
σης καὶ ἐμπλοκῆς. Διηλαδῆ ἔγιναν ὅλα
ὅσα ἔπρεπε γιὰ νὰ διευκολυνθεῖ ἡ τουρ-
κικὴ εἰσβολὴ σὲ μιὰ ἐποχὴ πού σὲ Ἀθήνα
καὶ Κύπρο τὰ ἡνία τὰ κρατοῦσαν οἱ στρα-
τιωτικοί, ὄργανα τοῦ Ἰωαννίδη.

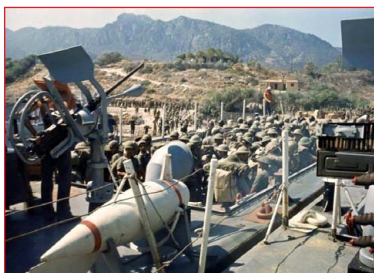

Τίμησαν τὴν στολὴ τους

Παρὰ τὴν εἰκόνα διάλυσης στὶς μάχες πού ἔγιναν, ὑπῆρ-
ξαν παραδείγματα πραγματικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ θυσίας πού
δυστυχῶς δὲν ἦταν ἱκανὰ νὰ ἀνατρέψουν τὴν τραγωδία.

Οἱ πρῶτοι νεκροὶ ἦταν ὁ Ὑποπλοίαρχος Ἐ. Τσομάκης, ἀπὸ
τὴν Καλλιθέα καὶ οἱ ναῦτες καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ δυὸ παλιῶν
τορπιλακάτων Τ1 καὶ Τ3 πού βγῆκαν στὰ ἀνοικτὰ τῆς Κερύ-
νειας γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν Τουρκικὸ ἀποβατικὸ στό-
λο. Ἦταν μιὰ ἀποστολὴ αὐτοκτονίας καὶ ὅμως ἐκτέλεσαν.
Ὁ Τσομάκης πού ἐπέβαινε στὴν τορπιλάκατο Τ3 παρὰ τὸ
ὅτι βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τῆς τουρκικῆς ἀερο-
πορίας καὶ τὸν κανιοβολισμό τοῦ τουρκικοῦ στόλου, βρέθη-
κε σὲ ἀπόσταση βολῆς καὶ ἦταν ἕτοιμος νὰ χτυπήσει μὲ δύο
τορπίλες. Ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἡ τορπιλάκατος χτυπήθηκε
στέλνοντάς στὸ θάνατο τὸν ἴδιο. Εἶχε προλάβει ὡστόσο μὲ
τὰ ἀντιαεροπορικὰ νὰ καταρρίψει δύο τουρκικὰ ἀεροσκά-
φη. Περάσανε χρόνια γιὰ νὰ ἀναγνωρίσει ἡ Ἑλληνικὴ Πολι-
τεία τὴν θυσία του, ἡ ὁποία ἦταν ἡ πρώτη Ἀξιωματικοῦ τοῦ
Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ μετὰ τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμο. Ἄν
ἐπέλεγε τὸν δρόμο πού ἐπέλεξαν ἄλλοι, λίγες μέρες μετὰ
τὴν εἰσβολὴ θὰ ἐπέστρεφε στὴν Ἑλλάδα, καθὼς στὶς 24 Ἰου-
λίου, ὀλοκληρωνόταν ἡ διετὴς μετὰθεσὴ του στὴν Κύπρο.

Ἡ Ἑλληνικὴ Δύναμη Κύπρου (ΕΛΔΥΚ) μὲ τεράστιες ἀπώ-
λειες ἄντεξε στὴν πρώτη φάση τῆς εἰσβολῆς καταφέροντας
νὰ δημιουργήσει σημαντικὸ κόστος στὶς τουρκικὲς δυνάμεις.

Ἀκόμα καὶ ὅταν κατὰ τὴν περίοδο
τῆς ἐκεχειρίας οἱ Τούρκοι ἐπιχεί-
ρησαν νὰ καταλάβουν τὸ στρατό-
πεδο, τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο ζητοῦσε
νὰ μὴν ὑπάρξει ἀπάντηση καὶ νὰ
τηρηθεῖ ἡ κατάπαυση τοῦ πυρός,
κάτι πού δὲν τήρησαν αὐτοβούλως

οί αξιωματικοί και οί στρατιῶτες βλέποντας τίς τουρκικές δυνάμεις νὰ πλησιάζουν σὲ ἀπόσταση ἀναπνοῆς. **Α**κολούθησε ὁ δεύτερος γῦρος τῆς εἰσβολῆς, ὁ ὁποῖος ἦταν καθοριστικός. **Η** ΕΛΔΥΚ ἔδωσε ἀνίστη μάχη καὶ ἀποδεκατίστηκε ἀφοῦ ἀφέθηκε χωρὶς ἀεροπορική κάλυψη καὶ κάλυψη πυροβολικοῦ νὰ ἀντιμετωπίσει μιὰ ἐπίθεση, στὴν ὁποία οἱ Τούρκοι ἔριξαν τίς καλύτερες δυνάμεις τους. **Α**κόμα καὶ σὲ αὐτὴ τὴν χαμένη μάχη τῆς ΕΛΔΥΚ βρέθηκαν ἄνθρωποι, ὅπως ὁ Μανιάτης Λοχαγὸς Σωτήρης Σταυριανᾶκος, πού μὲ νύχια καὶ μὲ δόντια πολέμησαν ἀκόμα καὶ μὲ ἓνα πιστόλι ἐναντίον ἀρμάτων. **Κ**άποια στιγμή ἓνας ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες τον ρώτησε: «**Δ**ὲ μοῦ λές, κύριε Λοχαγέ, ἐμεῖς ἐδῶ οἱ λίγοι, τί κάνουμε; **Τ**ί παριστάνουμε; **Τ**οὺς 300 τοῦ Λεωνίδα; **Γ**ιατί ὅσο καὶ νὰ ἀντέξουμε, ὅσο καὶ νὰ κρατήσουμε, σὲ κάποια στιγμή θὰ πέσουμε». **Η** ἀπάντηση τοῦ Σταυριανᾶκου δὲν χωροῦσε παρανοήσεις: «**Α**κουσε νὰ σοῦ πῶ, Λοχία. **Ε**ἴμαστε Ἕλληνες Στρατιῶτες, ἐδῶ εἶναι Ἑλλάδα καὶ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ πέσουμε μέχρι ἑνός. **Τ**ὰ ἄρματα θὰ περάσουν ἀπὸ πάνω μας».

Ὁ Λοχαγὸς Σωτήρης Σταυριανᾶκος.

Ο Ἀντισυνταγματάρχης Στυλιανὸς Καλμπουρτζής, Διοικητὴς τῆς 181 Μοίρας Πεδινοῦ Πυροβολικοῦ, μετὰ ἀπὸ τριήμερη ἀνίστη μάχη μὲ καταδρομείς τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, ἔπεσε ἡρωικὰ μαζί μὲ 37 ἄνδρες του, στὴν διάβαση Πέλλα Πάις - Συγχαρί, στὴν ὁροσειρὰ τοῦ Πενταδακτύλου.

Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Στυλιανὸς Καλμπουρτζής.

Αὐτοὶ πού θυμοῦνται τίς τελευταῖες στιγμές ἀναφέρουν τὴν ὑπεράνθρωπη προσπάθεια, πού κατέβαλε τίς κρίσιμες ὥρες τῆς τελικῆς μάχης ἐκθέτοντας τὸν ἑαυτό του σὲ θανάσιμο κίνδυνο βάλλοντας μόνος ἀπὸ προωθημένη θέση πυροβολικοῦ γιὰ νὰ καλύψει τὴν ἀσφαλῆ ἀποχώρηση τῶν στρατιωτῶν του. **Η** τύχη τοῦ Καλμπουρτζι ἄγνοεῖτο ἀπὸ τίς 23 Ἰουλίου 1974. **Σ**τὰ μέσα τῆς δεκαετίας

Ὁ Κερκυραῖος πλωτάρχης
Ἐ. Χανδρινός.

τοῦ 1980 ἓνας Τουρκοκύπριος παρέδωσε στήν Διερευνητική Ἐπιτροπή Ἀγνοουμένων τὸ περιστροφικό του καὶ τὴν βέρα τοῦ γάμου του. **Τ**ὰ ὄστα του εἶχαν βρεθεῖ σὲ ὀμαδικὸ τάφο τὸ 2011 καὶ ταυτοποιήθηκαν μὲ DNA τὸ 2015.

Στὸ ἀεροδρόμιο Λευκωσία οἱ καταδρομεῖς πὺ ἔφτασαν μὲ τὰ ἀεροσκάφη ΝΟΡΑΤΛΑΣ ἀπὸ τὴν Κρήτη, βρέθηκαν πρὶν ἀκόμα προσγειωθοῦν, στὸ στόχαστρο τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων πὺ νόμιζαν πῶς τὰ ἀεροσκάφη ἦταν τουρκικά. **Κ**άποια προσγειώθηκαν καὶ οἱ καταδρομεῖς μπόρεσαν νὰ ὑπερασπίσουν τὴν τιμὴ τῶν ἰδίων καὶ τῆς Ἑλλάδας. **Δ**υστυχῶς οἱ καταδρομεῖς καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ ΝΟΡΑΤΛΑΣ «Νίκη-4» σκοτώθηκαν πλὴν τοῦ Θανάση Ζαφειρίου πὺ ἔκανε ἄλμα στὸ κενὸ καὶ ἀπεβίωσε τὸ 2016. **Α**ὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι μόλις προσφάτως ταυτοποιήθηκαν καὶ τὰ ὄστα τους παραδόθηκαν στοὺς συγγενεῖς τους. **Θ**άφτηκαν μαζὶ μὲ τὸ ἀεροπλάνο τους στὸ σημεῖο πὺ ἔπεσαν.

Τὴν ἴδια ὥρα στὴ Πάφο, ὁ Κερκυραῖος πλωτάρχης Ἐ. Χανδρινός, παρὰ τὸ ὅτι δὲν εἶχε διαταγές, κανονιοβόλησε τὸν τουρκικὸ θύλακα καὶ στὴ συνέχεια παραπλάνησε τὴν τουρκικὴ ἀεροπορία, ἡ ὁποία ἀναζητῶντας τὸ ἀρματαγωγὸ «Λέσβος» βύθισε δύο τουρκικά ἀντιτορπιτικά.

Στιγμὲς ἡρωϊσμοῦ θυμοῦνται ἀκόμα καὶ σήμερα οἱ κάτοικοι τῆς εὐρύτερης Λευκωσίας, ἡ ὁποία δὲν ἔπεσε στὰ χέρια τῶν Τούρκων. **Ὁ** τότε Ταγματάρχης Δ. Ἀλευρομάγειρος μὲ τὸ 336 Τάγμα Πεζικοῦ μπόρεσε νὰ κρατήσῃ τις γραμμὲς καὶ νὰ καθλώσῃ τοὺς Τούρκους στὰ σημεῖα πὺ βρισκόντουσαν καὶ πρὶν τὴν εἰσβολὴ (Πράσινη Γραμμὴ).

Ὁ τότε Ταγματάρχης
Δ. Ἀλευρομάγειρος.

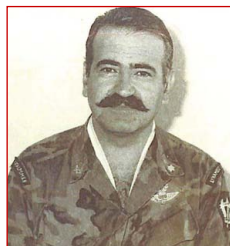
Στὰ ὑψώματα τοῦ Πενταδακτύλου, οἱ Μοῖρες Καταδρομῶν κρατοῦσαν τις θέσεις τους καὶ προωθήθηκαν πολλὲς φορὲς καταλαμβάνοντας τὸ στρατηγικῆς σημασίας κάστρο τοῦ Ἁγίου Ἰλαρίωνα πὺ δεσπόζει τῆς Κερύνειας. **Σ**ὲ μιὰ ἀπὸ τις μάχες ὁ Διοικητὴς τῆς 33ης Μοίρας καταδρομῶν Ταγματάρχης Γιώργος Κατσάνης, ἀπὸ τὸ Σιδηρόκαστρο, ἄκου-

Ὁ Ταγματάρχης
Γιώργος Κατσάνης.

σε νὰ τὸν φωνάζουν μὲ τὸ ὄνομα του καὶ νόμισε ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ Ἕλληνες. Μόλις σηκώθηκε νὰ δεῖ τί συμβαίνει τὸν θέρισε μιὰ ριπή καὶ ἔμεινε νεκρὸς στὰ βράχια. Οἱ Τοῦρκοι γνῶριζαν τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ μάλιστα τὰ φώναζαν τυχαῖα σὲ μάχες ποῦ οἱ ἀντίπαλες δυνάμεις βρισκόντουσαν κοντά.

Θὰ μποροῦσε νὰ γίνεῖ ἀναφορὰ καὶ σὲ πολλοὺς ἄλλους ὅπως ὁ Λοχαγὸς τῆς ΕΛΔΥΚ Βασίλης Σταμπουλῆς ποῦ ἔμεινε μέχρι τέλους στὸ στρατόπεδο τῆς ΕΛΔΥΚ, ὅταν πιά τὸ κατέλαβαν οἱ Τοῦρκοι καὶ ἄρχισαν νὰ ἀποκεφαλίζουν ἀκόμα καὶ τὰ πτώματα, γιὰ νὰ φωτογραφηθοῦν ὡς ἥρωες μὲ τὰ κεφάλια Ἑλλήνων. Ὁ ἡρωϊκὸς θάνατος, δὲν μειώνει σὲ καμία περίπτωση τὸν ἡρωϊσμὸ αὐτῶν ποῦ ἐπέζησαν καὶ ἦταν ἀρκετοί, ὅπως ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Παναγιώτης Σταυρουλόπουλος, ὁ Ταγματάρχης Γιώργος Παπαμελετίου, ὁ Καταδρομέας Μανώλης Μπικάκης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ποῦ σήμερα δὲν εἶναι στὴ ζωὴ, καὶ δὲν μπόρεσαν νὰ δοῦν ὅσο ζοῦσαν τὶς θυσίες τῶν συμπολεμιστῶν τους νὰ δικαιώνονται. □

Ὁ Ταγματάρχης
Γιώργος Παπα-
μελετίου.

(*) Βλ. <https://www.protothema.gr/greece/article/806627/kupros-44-hronia-apo-tin-eisvoli-tin-prodosia-kai-ton-iroismo/>. Τοῦ Μανώλη Καλατζή. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.